

Miłość i smutek – Janusz Popławski

Miłość i smutek wciąż idą w parze
I zawsze trudno rozłączyć je
Tak jest od wieków tak zwyczaj każe
Choć sercu ciężko choć sercu źle
To właśnie droga ludzkich przeznaczeń
A czy się zmieni może kto wie
Miłość jest piękna więc po co płaczesz
Zamiast radośnie uśmiechać się

Gdyby można stłumić żal
Kiedy zbliża się rozstanie
Zmienić serce w zimną stal
Obojętnie odejść w dal
Nie myśleć, że tam czyjeś serce z bólu drży
Nie szukać spojrzeń,
Których długo będzie brak
Nie wracać do minionych w szczęściu owych dni
Szczęśliwy, kto potrafi tak

Miłość i smutek wciąż idą w parze
I zawsze trudno rozłączyć je
Tak jest od wieków tak zwyczaj każe
Choć sercu ciężko choć sercu źle
To właśnie droga ludzkich przeznaczeń
A czy się zmieni może kto wie
Miłość jest piękna więc po co płaczesz
Zamiast radośnie uśmiechać się

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych